

Dňa 14. septembra 2025 slávi pápež Lev XIV. svoje okrúhle životné jubileum 70. rokov života. Pri tejto príležitosti sa ku gratulantom pripojili aj naši Slovenskí biskupi a rovnako aj apoštolský nuntius Nicola Girasolli. V mene KBS adresoval Svätému Otcovi blahoželanie jej predseda Mons. Bernard Bober. V liste vyjadril poďakovanie za jeho neúnavnú službu Cirkvi aj celému ľudstvu. „V mene Konferencie biskupov Slovenska Vám blahoželám k Vaším sedemdesiatym narodeninám a prosím Boha, aby Vám daroval zdravie a hojnosť milostí, ktoré náš nebeský Otec štedro udeľuje svojim služobníkom v Pánovej vinici“. Biskupi v liste vyjadrili svoje duchovné spoločenstvo s pápežom a prosili o Božie požehnanie pre jeho službu: „Nech Vás Božia Matka, ktorú osobitne uctievať ... chráni a sprevádza vo Vašom pontifikáte. Ďakujeme Bohu za svedectvo Vášho života, ktoré všetkých pozýva verne nasledovať cestu každodennej svätosti.“ Slovenskí biskupi taktiež ocenili kontinuitu pápežovej služby a jeho úsilie posilňovať všetky kresťanské spoločenstvá na svete. Zdôraznili tiež význam Jubilejného roku 2025 pre Slovensko i pre medzinárodnú Cirkev: „S hlbokým duchovným úžitkom prežívame Jubilejný rok

2025 ako čas nádeje, obrátenia a obnovenia vzťahov s Bohom a s bratmi. Táto iniciatíva Vášho predchodcu, ako aj Vaša kontinuita v jej slávení, naplňa nás a naše miestne cirkvi hojným nebeským požehnaním a bohatými duchovnými plodmi.“ List biskupov tiež upozorňuje na dôležitosť pápežovho hlasu vo svete: „Kiež Váš hlas naďalej znie proti krutosti vojen a bráni nevinné obeť medzi civilistami, najmä deti.“ Zároveň vyjadrujú pevné uistenie o jednote a spolupráci KBS pri hlásaní evanjelia a šírení kresťanských hodnôt nielen na Slovensku, ale aj v medzinárodnom kontexte. Biskupi na záver listu zdôraznili svoju duchovnú jednotu s pápežom a ochotu pokračovať vo svojej misionárskej službe: „Uistujeme Vás o našej jednote a našom úsilí hlásať vzkrieseného Krista a byť v službe evanjelizácii.“ Tento list tak vyjadruje nielen gratuláciu, ale aj podporu pápežovej práci a jeho celosvetovej misii pokoja, spravodlivosti a solidarity. Nuntius Girasolli hovorí: „Modlime sa, aby Boh udelil Svätému Otcovi potrebné milosti a dobré zdravie na vykonávanie služby Petrovho nástupcu pre dobro celej Cirkvi, zvlášť na šírenie „pokoja neozbrojeného a odzbrojujúceho“, ktorý pápežovi Levovi leží veľmi na srdci.“ **Zdroj: tkkbs.sk**

14. september 2025
DVADSIATA ŠTVRTÁ NEDEĽA

Resp.: Pane, ty bud' našou spásou.

V tichom nočnom rozhovore medzi Ježišom a Nikodémom sa rodí pravda, ktorá navždy zmení pohľad človeka na Boha. Nie je to Boh, ktorý čaká, kým sa polepšime. Nie je to Boh vzdialený, spravodlivý sudca s tvrdým pohľadom. Je to Boh, ktorý miluje svet – hriešny, vzdorovitý a utekajúci. Práve tento svet miluje tak veľmi, že sa rozhodol prísť osobne. Tento krátky úryvok je jadrom evanjelia, akoby srdcom celej Biblie.

„Tak Boh miloval svet“

Zastavme sa teda pri ňom s otvoreným srdcom. „Nik nevystúpil do neba, iba ten, čo zostúpil z neba – Syn človeka“. Ježiš hovorí, že prišiel z neba. Hovorí tým: „Ja viem, čo je tam hore. Poznám Otca. Som jeho Syn. A prišiel som vám to povedať“. To nie je len učenie. Nie je to len filozofia, či morálka. Ježiš je živý most medzi nebom a zemou. Keď teda hovorí o láske, nehovorí z vlastnej skúsenosti ako človek – hovorí z vnútra Božieho srdca. A je to aj výzva. Svet často hľadá Boha „hore“, v ideáloch, vo filozofiách, v systémoch. No Boh prišiel dole. Do prachu, do ľudskej bolesti, do konfliktov, do našej každodennosti.

Pozýva nás, aby sme ani my nehľadeli na Pána Boha len hore, ale uzreli ho v Kristovi – uprostred sveta. „Ako Mojžiš vyzdvihol hada na púšti...“ Tento zvláštny obraz nás prenáša do čias, keď Izrael blúdil po púšti. Ľud bol netrepezlivý, reptal proti Bohu, a na znak dôsledkov svojho vzdoru ho postihli jedovaté hady. Ľudia umierali. A Boh prikázal Mojžišovi, aby vyrobil hada z kovu a vyzdvihol ho na kôl. Kto sa na neho s vierou pozrel, bol uzdravený. Ježiš hovorí: „Aj ja budem vyzdvihnutý.“ Nie v sláve, nie na tróne, ale na kríži. Tento citát nás núti zastaviť sa a zamyslieť nad tým, že spása prichádza cez utrpenie. Záchrana nie je pohodlná. Ježiš visí na kríži ako obraz ľudskej bolesti, ale zároveň ako uzdravenie tej bolesti. A uzdravený nebol ten, kto „si to zaslúžil“, ale ten, kto sa pozrel s vierou a dôverou, že Boh je všemohúci a môže uzdraviť každého z nás. Aj dnes sa nám Ježiš takto ponúka ako vyzdvihnutý, nie dominantný. Nie násilný, ale bezmocný a milosrdný. Visí na kríži a pozýva nás: „Pozri sa na mňa. Uver mi a daj mi svoje zranenia.“

Mária Štefanková